

«... ἀκόμη δίνει ὁ παπᾶ Γ.Γ. (ἄσχετος πρὸς τὸν πατέρα Γ.Κ.) τὴν προῖκα τὴν ὁποίαν εἶχε τῆς γυναικὸς του, νὰ τὰ δουλεύῃ ὁ Ξ. (ὁ γαμβρὸς) νὰ δίδῃ καὶ τοῦ παπᾶ τὸ ἐμισόν, ἕως ὅτου νὰ ζῇ καὶ ἀποθανόντα του, νὰ μείνουν ἐδικά του, ἀσάλευτα...».

125

1640. Ὁρθόδοξος Ὁμολογία τῆς πίστεως τῆς... Ἀνατολικῆς, συνταχθεῖσα ρωσιστὶ ὑπὸ Πέτρου Μογίλα, μ. Κιέβου, ἀνεδ. ἐν μεταφράσει, ἐν 247, Α' σ. 474–487. Περὶ τοῦ γάμου σχέσιν ἔχουν αἱ ἐρωτήσεις 4θ', ρ', ρά', ριε', καὶ ρις'.

126

1641. Δεκρέτον 11 Μαΐου τοῦ Δόγη τῆς Βενετίας, ἐν 276, σ. 57.

(Αἱ ὑποθέσεις γάμου τῶν ὀρθοδόξων νὰ δικάζονται κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς τῶν κανόνας. Ταῦτα συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 20 Αὐγ. 1578 ἀπόφασιν τῆς Ἑνετικῆς Γερουσίας).

127

1643. Ὁρισμὸς σ., δι' οὗ ὁ καπουδὰν πασᾶς ὑπεχρεοῦτο ν' ἀναγνωρίσῃ ὡς νόμιμον τὴν εἰς τοὺς φράγκους γαιοκτήμονας τῆς νήσου Νάξου παροχὴν ἐντριτείας ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἐν 146, σ. 55–57.

128

1644. Φιρμάνιον σ. Μεχμέτ Δ', ὑπὲρ τῶν ἀνατολ. Σποράδων, μνημ. ἐν 451, σ. 34 καὶ 89, δι' οὗ, ἀναγνωριζομένων τῶν προνομίων τοῦ 1623, τῶν νησιωτῶν τούτων, διετάσσετο ὁ καπουδὰν πασᾶς νὰ μὴ ἀναμειγνύεται εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις τῶν.

129

1645. Βακτηρία Ἀρχιερέων. «Συντέτακται διὰ χειρὸς... Ἰακώβου ἱερομονάχου καὶ ἀρχιμανδρίτου καὶ ἐπιτρόπου Ἰωαννίνων...».

Ἀνέκδοτος, ἐν χφφ. Μετ. Παν. Τάφου Κπ. 30, 57, 177, ΕΒΕ 1373 (τοῦ 1703), καὶ 2254 (τοῦ 1742), Μουσείου Μπενάκη 124 (τοῦ 1704) καὶ 274 (τοῦ 1720), Μ. Σινᾶ 1122, Μ. Σουμελᾶ 6, Μ. Δοχειαρίου 286, Σχολῆς Χάλκης 78, Βατικανοῦ gr. 2577 (τοῦ 1723?), ἐλληνοκαθολικῆς Ἐπισκοπῆς Χαμάλμπαση ἐν Κπ., Μ. Μεγάλου Σπηλαίου 157, Μ. Μ. Λαύρας (Καλαβρύτων) 3, ΙΕΕΕ 301, Μ. Εὐαγγελιστρίας (Σκιάθου) 6, Ρουμ. Ἀκαδημίας 300, 649 καὶ 800, Μ. Φανερωμένης (Κύπρου), μ. Νικοπόλεως καὶ Πρε-

